

عفو بین الملل

۳۱ مرداد ۱۳۶۹ - ۲۲ آگوست ۲۰۱۷

جمعی از زندانیان سیاسی رجایی شهر در اعتراض به شرایط غیرانسانی دست به اعتصاب غذا زدند

جمعی از زندانیان سیاسی و عقیدتی رجایی شهر در اعتراض به شرایط بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز در زندان فوق امنیتی رجایی شهر در شهر کرج، استان البرز دست به اعتصاب غذا زده‌اند.

زندانیان سیاسی زندان رجایی شهر اخیرا به بند جدیدی منتقل شده‌اند که شرایط آن خفقان آور توصیف شده است. آن‌ها در اتاق‌هایی با پنجره‌هایی که با ورق فلزی پوشانده شده، نگهداری می‌شوند و از دسترسی به آب آشامیدنی سالم، غذا و تخت کافی محروم گشته‌اند. آن‌ها همچنین از ملاقات حضوری با خانواده و دسترسی به تلفن که معمولا در سایر نقاط زندان موجود است، منع شده‌اند.

ماگدلنا مغربی، معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقا عفو بین الملل، گفت: «این واقعا مایه سرافکندگی است که شرایط یک زندان آنقدر نامناسب شود که زندانیان احساس کنند باید برای رعایت ابتدایی‌ترین استانداردها برای حفظ کرامت انسانی دست به اعتصاب غذا بزنند. این وضعیت ضرورت فوری اصلاح نظام بی‌رحمانه زندان‌ها در ایران را برجسته می‌کند.»

ماگدلنا مغربی افزود: «مقامات ایران باید فوراً اطمینان حاصل کنند که تمام زندانیان زندان رجایی شهر از غذای مناسب، آب آشامیدنی سالم، خدمات درمانی و پزشکی و شرایط بهداشتی مناسب بهره‌مند هستند.»

در روز ۸ مرداد، حدود ۵۳ زندانی سیاسی با خشونت به بند ۱۰ زندان رجایی شهر منتقل شدند. در میان آن‌ها زندانیان عقیدتی از جمله مدافعان حقوق بشر، فعالان حقوق کارگری، روزنامه نگاران، دانشجویان، مخالفان سیاسی مسالمت‌جو و اعضای اقلیت تحت ستم بهائی هستند. دست کم ۱۷ زندانی سیاسی در اعتراض به این انتقال دست به اعتصاب غذا زده‌اند. **رضا شهابی**، مدافع حقوق بشر و فعال حقوق کارگری، در روز ۲۵ مرداد پس از دستگیری و انتقال به همان بخش به جمع اعتصاب غذا کنندگان پیوست.

براساس اطلاعاتی که توسط سازمان عفو بین الملل به دست آمده، در روزهای نخستین، مقامات به قصد تنبیه اعتصاب کنندگان، برخی از آنها را تا حداکثر ۱۲ روز در سلول انفرادی نگه داشتند.

ماگدلنا مغربی گفت: «مقامات ایران با زندانی کردن ده‌ها زندانی عقیدتی پس از محاکمه‌های به شدت ناعادلانه تعهدات حقوق بشری خود را زیر پا گذاشته‌اند. زندانیان عقیدتی اصلاً نباید پشت میله های زندان باشند اما به جای آن که از زندان آزاد شوند، با نگهداری در شرایط اسفناک مورد آزار و مجازات مضاعف هم قرار می‌گیرند.»

عفو بین الملل اطلاعاتی مبنی بر این که مقامات زندان پنجره‌های بند ۱۰ را با ورق‌های فلزی پوشانده و تمام درها و منافذ را جوشکاری کرده دریافت کرده است. این امر موجب گردش هوای محدود و بوی نم در اتاق‌ها شده و سلامت زندانیان، به ویژه کسانی که از بیماری‌های جدی رنج می‌برند، را به خطر انداخته است.

زندانیان همچنین از اقدام بی‌سابقه نصب ده‌ها دوربین امنیتی و دستگاه‌های شنود در سرتاسر این بند زندان، حتی در توالت‌ها و حمام‌ها، ابراز خشم کرده‌اند، که مصداق نقض جدی حق حریم خصوصی آن‌ها است.

به نظر می‌رسد این اقدامات سرکوبگرانه همراه با ممنوعیت دسترسی به تلفن و ملاقات‌های حضوری، بخشی از تلاش هماهنگ مقامات ایران است برای از بین بردن ارتباط زندانیان سیاسی با دنیای خارج و محدود کردن درز اطلاعات درباره موارد متعدد نقض حقوق بشر که زندانیان به طور مرتب در زندان رجایی‌شهر از آن رنج می‌برند.

در روزهای اخیر چندین زندانی از جمله زندانیان بهایی، عادل نعیمی، فرهاد دهندژ و پیمان کوشک باغی، دانشجوی کارشناسی ارشد حمید بابایی، روزنامه نگار و وبلاگ نویس سعید پور حیدر و مدافع حقوق بشر جعفر اقدامی پس از وخیم شدن وضعیت جسمی‌شان به بهداری زندان منتقل شدند. پزشکان زندان هشدار داده‌اند که برخی از زندانیان فوراً نیاز به مراقبت‌های ویژه پزشکی در خارج از زندان دارند، اما رییس زندان از صدور اجازه اعزام به بیمارستان خودداری می‌کند.

زندانیانی که در بند ۱۰ هستند به آب آشامیدنی سالم دسترسی ندارند، زیرا دستگاه‌های تصفیه آبی که آن‌ها با هزینه خود آن را خریداری کرده‌اند پس از انتقال‌شان جابه جا نشدند. مقامات همچنین اجازه انتقال یخچال، غذا و وسایل آشپزی که زندانیان به تدریج در طول سال‌ها با بودجه خود خریداری کرده‌اند را نداده و زندانیان مجبور شده‌اند تا با غذای زندان سر کنند. غذای زندان‌ها در ایران به بی‌کیفیتی و ناکافی بودن شهرت دارد و در نتیجه زندانیان مجبور هستند که مواد غذایی را با هزینه خود از فروشگاه زندان خریداری کرده و وعده‌های غذایی‌شان را خود تهیه کنند.

ماگلدنا مغربی گفت: « شرایط وحشتناک زندان رجایی شهر به یک الگوی رفتاری بی رحمانه و غیرانسانی اشاره دارد که مقامات ایران در برخورد با انسان‌های در بند دائماً به کار می‌گیرند. بر اساس استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر، با همه زندانیان باید با کرامت و انسانیت رفتار شود. کسانی که نیازمند مراقبت‌های ویژه پزشکی هستند باید به بیمارستان‌های خارج از زندان منتقل شوند.»

در جریان انتقال به بند ۱۰، زندانیان گفته‌اند که توسط ماموران مورد ضرب و شتم قرار گرفته و همچنین از برداشتن داروهای تجویزی و وسایل شخصی از جمله لباس، کتاب و نامه‌شان جلوگیری شده است. ماموران متعاقباً بعضی از وسایل شخصی آن‌ها، از جمله دفترچه‌های یادداشت، نامه، عکس و دیگر اشیایی که آخرین منبع آرامش خاطر آنها در شرایط سخت زندان بوده، را از بین برده‌اند.

زندانیان در اعتصاب غذا خواسته‌های متعددی دارند از جمله بازگشت وسایل شخصی، جبران خسارت و رسیدگی فوری مقامات به شرایط اسفناکی که سلامت جسمی و روانی آن‌ها را در معرض خطر جدی قرار داده است.

سازمان عفو بین‌الملل از مقامات ایرانی خواسته تا اجازه دهند بازرسان بین‌المللی، از جمله گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، به طور مستقل و بدون اعلام قبلی از زندان رجایی شهر و سایر زندان‌های کشور بازدید به عمل آورند.